Ljusglimtar

TIDSKRIFT FÖR SVENSKA MONGOL- OCH JAPANMISSIONEN

N:r 2 | EXPEDITION: BRUNNSGATAN 4 - STOCKHOLM C | Febr. 1953

Ett skriande behov

Somliga säga, att evangeliseringens tid är förbi. Vilket dåraktigt tal! Har behovet av evangelisering försvunnit, när här i Japan en miljon själar ökar befolkningen varje år? Tvärtom. Det råder ett alltmer ökat behov av flammande evangelisation. Massevangelisering, personlig evangelisering, litterär evangelisering, tältevangelisering och bilevangelisering är alla olika sidor av massornas religiösa uppfostran. Jag beklagar djupt det faktum, att det finns kristna i Japan, som ringaktar massevangeliseringen. De tror, att uppfostran är nog. Detta är ett allvarligt misstag. Jag erkänner behovet av uppfostran. Men Paulus' och Petrus' missionsmetod får icke under några förhållanden försummas. Särskilt är det av största vikt här i Östern, att vi spänner varje nerv för att få fram självunderhållande församlingar och att vi utbildar en väldig här av lekmannapredikanter.

Toyohiko Kagawa

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Vem lagar det trasiga?

Av kyrkoherde *Anders Frostenson.*

När våra skor, vår klocka, vår cykel eller något annat går sönder då vet vi genast vart vi skall gå för att få det trasiga reparerat. När något gått sönder i vårt inre eller i vårt förhållande till våra närmaste vet vi då lika bra vart vi skall vända oss för att få hjälp?

Vi försöker kanske att laga det själva och tänka efter både var felet finns och hur det uppkommit. Men vi gör ofta det misstaget att vi söker efter felen på fel plats. I äktenskapet som gått sönder tänker man att det beror på att man blivit gift med fel person. Har man det trassligt i sitt arbete, tror man att det beror på att man valt fel yrke eller kommit på olämplig plats. Vanligen menar man att det beror på andra människor, på omständigheterna eller förhållanden i ens omgivning att det blivit så eller så. Man försöker kanske rätta till de förmenta felen där. Vanligen med dåligt och tråkigt resultat. Det är ju ingenting som vi tycker så illa om som att bli korrigerade av andra, även om det väl skulle behövas.

I allmänhet tar det lång tid innan vi ens börjar misstänka att felet möjligen kan finnas hos oss själva. Att det är med oss själva vi skall börja. Inte med vårt yttre beteende bara. Det kan vara lätt att ändra för tillfället åtminstone. Men det blir ungefär som att dra upp ogräs utan att få rötterna med. Felet, det onda, sitter alltid djupt nere i vår varelse. Vad vi behöver är en *sinnesändring*. Vårt sinnelag är skiftande. Sinnesstämningen växlar som landskapet medan solen och skuggorna glider över det. Ändå finns det något konstant. Landskapet självt är oberoende av alla förändringar av ytans utseende, antingen fruktbart eller ofruktbart. Så är det också med vårt sinne. Det är antingen gott eller ont.

Man blir glad när en människa är vänlig mot en. Det är som en solglimt över vägen. Men snart är det som förut igen. Uppmuntran för stunden kan vi få utifrån. Men aldrig den varaktiga glädjen. Den måste själv flytta in och bli bofast i vårt innersta. Det är likadant med godheten. Den kan aldrig forceras fram. Den måste finnas inom oss, finnas som ett bottenflöde i vårt väsen.

Så gör vi kanske en dag den förfärande upptäckten att det är inte bara godheten som bor i bottenskikten av vår varelse. Det är helt andra krafter och makter och drifter. Där bor makthungern, prestigebegäret, den sårade självkänslan; där bor avunden och misstron; där bor den drift som psykologerna kallar destruktionsdriften, som tar

sej rätt oskyldiga uttryck i att pojkar tycker om att panga fönsterrutor och vuxna män att krossa porslin på nöjesfältet men som också kan finnas där som något mycket farligare — som en lust att skada andra, som en hemlig glädje över andras olycka.

Det är dessa rovdjursdrifter och denna inre asocialitet som gör att det brister inom oss och går sönder i vårt förhållande till andra. Vi måste förstå att här finns den stora felkällan och här står det inte i vår egen makt att åstadkomma någon verklig förändring. Vi behöver hjälp hos Någon som har makt att omskapa djupen inom oss och rena själva livsbrunnens botten.

Det bibliska ordet »frälsa» betyder att läka, hela och laga: det som var sönderslaget, brustet, trasigt, sjukt och skevt. En radikal läke- och reningsprocess, därför att den angriper det onda i dess rot. Är Jesus i denna mening verkligen Frälsaren? Det frågade man på Hans egen tid. Han har aldrig begärt att vi utan vidare skall ta det för givet. Det är viktigt nog att man ställer frågan. Tänk om Han vore det! Vilken oöverskådlig betydelse skulle Han inte ha.

Något svar på frågan får vi aldrig på annat sätt än genom att låta Honom själv flytta in i vårt liv — in i det centrum, där vårt eget jag förut suttit och fört sitt godtyckliga, slarviga, hårda och vanmäktiga regemente. Ingen som låtit den regimförändringen komma till stånd har ångrat det.

Krist, som ett ljus . . .

Hymn av *S:t Patrick.*

(Irlands apostel, död omkr. år 465.)

Krist, som ett ljus
lys mig och led mig!
Krist, som en sköld beskugga och täck mig!
Krist, vid min sida var,
vid min högra, vid min vänstra städs!
Krist, var framför mig, bakom mig, omkring mig!
Krist, som ödmjuk är och mild,
Krist, som ock all makten har,
i dens hjärta var, som jag talar till,
i dens mun, som talar till mig,
i envar, som nalkas mig,
som ser mig, som hör mig!

Tolkning av *N. P. O.*

Vaktombyte — en gripande missionshögtid

Välkomstsamkväm och avskedsfest på samma gång.

Vår senast utresta missionär Sigrid Jonsson.

En ovanlig, andligt givande och djupt gripande missionshögtid hölls strax före årsskiftet å Hushållsskolan Margareta, Drottninggatan 69, i Stockholm. Det var den sedvanliga jul- och nyårsfesten för vår missions vänner i huvudstaden, som denna gång fått formen av avskedshögtid för vår nya japanmissionär, sjuksköterskan Sigrid Jonsson, som sedan på nyårsaftonens morgon anträdde resan med flyg till Tokio. Samtidigt ville våra missionsvänner, som till trängsel fyllde festvåningen, hälsa våra båda från soluppgångens land nyligen hemkomna sändebud, Anna-Lisa Thorsell och Paul Eriksson, hjärtligt välkomna till hemlandet. Slutligen skulle vi få höra våra till kalmuckflyktingarna utanför München utsända missionärer, Elsa Skallsjö och Dagny Hansen, berätta något om sina upplevelser bland denna mongolspillra.

Missionsstunden leddes av vår styrelses ordförande, direktör Joel Lindblom, som, sedan vi gemensamt sjungit bönesången: »Giv mig den tro som himlen ser», hälsade de församlade missionsvännerna och särskilt de fem missionärerna hjärtligt välkomna till högtiden. Han önskade de två, som kommit hem från Japan, först en riktigt god vila och sedan besök bland missionsvännerna i skilda bygder. Som minnesord till vår nya missionär syster Sigrid Jonsson ville tal. ge

dessa ord i 2 Mos. 19: 3—5: »Och Mose steg upp till Gud; då ropade Herren till honom uppifrån berget och sade: Så skall du säga till Jakobs hus, så skall du förkunna för Israels barn: I haven själva sett vad jag gjort med egyptierna och huru jag har burit eder på örnvingar och fört eder till mig. Om I nu hören min röst och hållen mitt förbund, så skolen I vara min egendom framför alla andra folk, ty hela jorden är min.» Det är gott, sade tal., både att »bli buren på örnvingar» och att under alla mötande svårigheter minnas, att »hela jorden är Herrens». Vår syster går ut i tjänst hos den herre, som kan säga: »Hela jorden är min».

Damkören lät oss härpå höra välklingande andlig sång, varpå kaffe intogs under god stämning.

Dagny Hansen berättade sedan ett och annat från Tysklandsbesöket. Det första glädjeämnet var att kalmuckerna visade sig förstå mongoliska. Hela lägret rymmer c:a 3.000 interner. Kalmuckerna är dock blott omkring 200 i antal. En kväll visade vi skioptikonbilder, sade fröken Hansen, och då räknade vi c:a 200 intresserade mötesdeltagare. Vi berättade då om Mongolmissionens organisation — att den ej består av någon stor församling, utan av enskilda missionsvänner, som samverkar — samt om det gamla arbetet i Mongoliet. Fröken Hansen omnämnde också, att den armeniska pastorn Merdinian, som fått ett varmt intresse för kalmuckerna, lovat inbjuda dessa till de möten han håller för slaverna. Likaså erinrade fröken Hansen om det tack, som kalmuckernas ledare, d:r Stephanow, bett våra missionärer framföra till vårt folk, vilket tack redan infördes i förra n:ret av Ljusglimtar. »Framför vår hälsning till Ert folk!» sade en annan av de ledande kalmuckerna. Sedan våra missionärer kommit hem, hade de fått ett litet brev därutifrån, vari särskilt tacksamhet uttrycktes för den *kärlek*, som kalmuckerna funnit ligga bakom besöket och bakom den materiella hjälpen. Denna kärlek värderade de mer än allt annat.

Elsa Skallsjö berättade, att hon under en bussresa i München givit akt på ett anslag med orden: »*Ruin till salu*». Ja, här i flyktinglägret var det gott om människoruiner, människovrak, trasiga, sjuka, eländiga i alla avseenden. Det är vår missions uppgift att söka ingiva dem hopp och mod. Må vi ej svika den uppgiften!

Paul Eriksson sade sig härpå under de gångna fem åren gång efter annan ha fått erfara och bevittna, att Guds nåd håller att lita på. En styrka har varit att veta med sig att det här hemma fanns vänner, som burit oss på förbönens armar. Tiden har också gått så fort, att det ibland känts, som om det var i fjol utresan skedde. Och Gud har beskyddat oss under alla faror och vedervärdigheter.

Först när vi kom till Kalgan i dec. 1947, trillade vi in i ett buriattält, där mongoler låg sjuka i smittkoppor. Vi fick hjälpa dem med vaccinering, men ingen svensk blev sjuk. — När vi sedan kom till

Lanchow och de röda intog staden, kändes varje krevad, som om den hade gått genom bröstet. En morgon hittade vi en granat, som inte kreverat, utanför Elsas och Anna-Lisas köksfönster. — Ett äventyr var det också i Tokio, när 1 majdemonstranterna slog in alla bilfönster och illa tilltygade Folke Perssons bil.

I Japan kom folket först till våra möten av nyfikenhet, men efter fredsfördraget, »befrielsen», har det sett ut, som om intresset till stor del svalnat. När jag for hem, anordnade den lilla gruppen av nydöpta kristna i Muroran ett avskedsmöte för mig, berättade E. vidare. Jag sade dem, att vår mission inte utgöres av någon församling, utan av enskilda missionsvänner och de hälsade varmt till alla förebedjare och understödjare här hemma.

I Tomakomai kämpar Eric och Elsa Almefors tappert med sin krävande och mångskiftande arbetsuppgift. I familjen Bohlin är den lilla treåriga Kerstin redan en god missionär. De hälsade alla så varmt hem. Likaså Gullbritt Hellberg, som ju kom ut till Japan dagen innan vi flög hem, och Perssons — alla bad de om sin hjärtliga hälsning.

Anna-Lisa Thorsell tackade härpå för alla förböner, särskilt under den sista sjukdomstiden.

När jag, sade vår missionär, första kvällen efter hemkomsten med flygplanet till Bromma kom upp på Expeditionen och såg alla bonader och tavlor på väggarna och allt annat som påminde mig om Mongoliet, kändes det så vemodigt. Jag skulle ju bli mongolmissionär! Nu ville jag be Er, kära vänner, att också ge Mongoliet en plats i edra förböner.

Den sista tiden i Japan var det ett bibelord, som blev så levande för mig. Det var Joh. 15: 5: »Mig förutan kunnen I intet göra». Det är en svårlärd läxa för ett stolt människosinne detta. All vår strävan får evighetsvärde, blott om det är Herren, som utför sitt verk genom oss. Det är Han, icke vi som når några resultat. Ty »den skicklighet vi hava kommer från Gud». (2 Kor. 3: 5). När språkstudierna kändes påfrestande, var det så gott att komma ihåg det där ordet av Johannes: »En människa kan intet taga, utan att det bliver henne givet från himmelen.» (Joh. 3: 27). Herren måste i sin nåd *ge oss allt* — hälsa, arbetsuppgifter, gärningar, beredda av Honom själv.

Allt detta vill jag också, slutade Anna-Lisa Thorsell, önska dig, Sigrid, för ditt nu förestående arbete i Japan. Allt måste vi *få* av Herren.

Härpå sjöng församlingen med kraft och inspirerad värme:

I Guds stora vingård plats med glädje tag
Ibland dem som tjäna Mästaren i dag.
Vittna om din Jesus, han som döden led.
Lägg dig med din gåva vid hans fötter ned.

Glad hemkomst: vår ordförande Joel Lindblom hälsar Anna-Lisa Thorsell och Paul Eriksson hjärtligt välkomna hem.

Se, hur Jesus älskar varje syndare,
Hur han ivrigt söker de förlorade.
Älska såsom Jesus, ömma såsom han.
Jesus till sitt redskap dig begagna kan.

Sigrid Jonsson fick nu ordet.

Som ledstjärna vid sitt inträde i missionsgärningen ville hon sätta Pauli ord i Rom. 14: 8: »Leva vi så leva vi för Herren, dö vi så dö vi för Herren, evad vi nu leva eller dö, höra vi Herren till.» Det är med blandade känslor i mitt bröst, som jag tar farväl av nära och kära och av Er missionsvänner, sade vår missionär. Dock är det övervägande *glädje* jag känner, glädje över att få gå ut i min Frälsares tjänst. Det är nu fyra år sedan jag avskildes för arbetet i Mongoliet. Men min kallelses land blev tillslutet. Jag stod rådvill. Men Gud kom och löste mig från min ovisshet och mina betänkligheter. Nu känner jag det endast som en nåd att få gå ut, som en nåd att Gud vill ha mig i sin tjänst. När vi är på den plats där Gud vill ha oss, är det lika tryggt i Japan som i Sverige. När jag tog farväl av de mina där uppe i Jämtland, sade min mormor, som är 101 år gam-

mal, till mig. »Håll dig på klippan, där är det tryggt, och då går det bra.»

Bed för mig! Bedjen att mitt enda mål må vara att bli ett redskap i Guds hand!

Joel Lindblom läste härpå som ännu ett minnesord Fil. 4: 13: »*Allt förmår jag i honom som giver mig kraft.*»

Med hänförelse sjöng vi därefter den vid missionärsinvigningar omistliga sången av Eric Bergquist:

Tänk vilken underbar nåd av Gud
Att du får vara hans sändebud
Och till den döende världen gå
För att hans kärleks säde så.
Gå, gå, skördeman, gå!
Gå, gå, skördeman, gå
Ut att den ädla säden så!
Gå, gå, skördeman, gå!

F. missionsföreståndare M. Havermark erinrade om Sigrid Jonssons avskiljning uppe i Jämtland för fyra år sedan. Vi kände då, hur Gud var med oss och talade till oss, sade H. Därför blev det en stor besvikelse, när dörren till Mongoliet stängdes. Men »sin kallelse kan Gud icke ångra», heter det i Rom. 11: 29. Det blev därför med stor glädje vi erfor, att syster Sigrid Jonsson fått visshet om Guds kallelse till Japan. H. ville som minnesord till henne lämna Matt. 7: 8: »Var och en som beder han får, och den som söker han finner och för den som klappar skall varda upplåtet.» Detta må vara ett lösenord för den som går ut till ett nytt missionsfält. Där kan behövas både bön, sökande och klappande.

Annie Eriksson gav som minnesord Jes. 41: 10: »Frukta icke, ty jag är med dig; var ej försagd, ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.» Jag fick själv detta bibelord, när jag reste ut till Kina år 1913, och jag vill lämna det också åt dig, Sigrid. Bönevägen hjälper under alla förhållanden.

Elsa Skallsjö: »Jag skall leda dem, där de gå bedjande fram; jag skall föra dem till vattenbäckar på en jämn väg, där de ej skola stappla.» Jer. 31: 9.

E. Alfred Jansson: »Frukta icke, du lilla hjord! Ty det är eder Faders behag att giva eder riket.» Luk. 12: 32.

Paul Eriksson: »Varje ort som eder fot beträder skall bliva eder.» 5 Mos. 11: 24. När arbetet i Japan tycks bli hårdare och hårdare vet vi dock, att vi skall få föra japaner in i Riket, själ för själ.

Efter dessa minnesord avslutades den gripande högtiden av missionsföreståndare Joel Eriksson, som också utgick från Luk. 12: 32 och vändande sig till Sigrid Jonsson yttrade:

När vi hemma i Uppsala såg hur du växte in i din krävande uppgift som sjuksköterska, var det med glädje och gripenhet vi i somras erfor, att Gud gjort klart för dig, att din väg skulle gå till Japan. Du behöver ej gå dit ensam. Du får gå med Jesus. Han skall hjälpa dig med språkstudierna och sedan med evangelisationsarbetet. Han har uttryckligen lovat att vara med i allt. Det är för övrigt ej bara svårigheter du måste beredа dig på, utan det är några av livets högsta glädjeämnen att få se hedningar mottaga frälsningen. De våra där ute har ju redan fått inbärga skördar åt Herren.

Missionsföreståndaren överlämnade härpå som minnesgåva från Styrelsen en Bibel.

Den 7 jan. började Gullbritt Hellberg och Sigrid Jonsson sina studier vid språkskolan i Tokio.

Ljus och skuggor skiftar

Några erfarenheter från arbetet i Tokio.

Av *Margith Persson.*

I brev till Ljusglimtar ger Margith Persson oss några bilder ur det mångskiftande arbetet i Tokio. Hon skriver:

Vi håller som bäst på med att öva in till ett julprogram för söndagsskolbarnen och det är mycket arbete med det. Jag hade inte tänkt alls från början, att vi skulle göra så där mycket av det, men dessa barn har inte talat om något annat än julen varenda söndag de sista två månaderna, så jag förstår att det är oundvikligt. Vi har varit översvämmade med barn den sista månaden, upp till 180 var söndag, och det är på tok för mycket då man skall hålla till i ett hem. För festen måste vi hyra en lokal och vi hoppas få hyra veterinärhögskolan här intill och vi hoppas då att många föräldrar kan komma med också. Barnen har fått hjälpa till med utgifterna för denna fest något och har med sig en liten slant var söndag som kollekt. En söndag blev det över 450 yen vilket ju blir mer än sex kronor och det var de väldigt stolta över. Då det är en sådan massa, blir det ju mycket som skall till och våra medhjälpare tyckte att barnen skulle lära sig att ge själva också. Nu hoppas vi att det skall bli en ljus och glad fest för alla de här svarthåriga småttingarna. Jag är verkligen mycket tacksam för våra präktiga medhjälpare, utan dem skulle det bli en ren omöjlighet.

— — —

Har tänkt länge, att jag borde ha skrivit till Ljusglimtar om vår unge vän Wakisaka, som var med oss som tolk och hjälp hela sommaren. Han behöver nämligen all den styrka som förbön kan ge och

Söndagsskolbarnens skor i hundratal utanför ingången.
Foto F. P.

om våra vänner riktigt fick reda på hur det är, skulle de kunna bedja för honom på ett mera definitivt sätt. Han lämnade sig åt Gud en gång i våras och har verkligen haft en verklig upplevelse av frälsningen. Vi fröjdades att se hur Gud riktigt löste honom, steg för steg, och den av naturen blyge och försagde pojken blev till sist en enastående tolk. Han fröjdades själv över att på detta sätt få tjäna Gud. Som många japaner, är han duktig artist och sjunger mycket bra, talar dessutom mycket god engelska, så en bättre hjälp kunde vi egentligen inte tänka oss.

Efter hemkomsten från Hokkaido i höstas började — som redan tidigare omnämnts i Ljusglimtar — svårigheter att möta honom. Hans hem är starkt buddistiskt och hans far förbjöd honom att fortsätta att gå till våra möten och att alls ha något med kristendomen att göra. Förbuden hjälpte dock inte till att börja med och då tog fadern helt enkelt sin son ur det universitet här i Tokio där han gått och satte honom i en mindre skola i hans lilla hemstad någonstans i Chiba-provinsen, en tre timmars resa från Tokio. Hela släkten är emot honom och han har gått igenom verklig förföljelse. En kväll sent, för någon månad sedan, kom han hit. Vi hade bibelklass den kvällen, men då han kom sent ville han inte gå in, utan satte sig ute på trappan. Där satt han och grät. Då bibelklassen var över, kom vår flicka, som vi har som hjälp, in och sade, att Wakisaka sitter därute och är ledsen. Vi bjöd honom in genast och så började vi ett litet möte till, så att säga, och i sång, läsning av Guds ord och bön fick Wakisaka utgjuta sitt hjärta. Hur han bad Gud om kraft att kunna stå fast, till varje pris, i sin tro på Jesus! Och sent skall jag glömma hur det lyste av en inre kraft ur hela hans väsen, då vi sjöng hans favoritsång: »I serve a risen Saviour, He's in the world today, I know that He is living, whatever men may say; I see His hand of

mercy, I hear His voice of cheer, and just the time I need Him, He's always near! He lives, He lives . . . He lives within my heart.»

Denna sångvers skulle på svenska lyda ungefär så här:

Vad andra än säger och tänker och tror
Jag vet att Han lever: i hjärtat Han bor,
Ja, just i mitt hjärta Han bor.
Jag ser ju hans hand, den är full av nåd,
Jag hör ju hans röst, den mig eggar till dåd.
Han lever, Han lever, min Frälsare kär,
Och ständigt, ja ständigt Han är mig när.

Efter vår lilla stund av uppbyggelse berättade Wakisaka, att han varit tvungen att flytta tillbaka till sin skola i Tokio igen, då den andra skolan i hans hemstad inte hade de kunskaper att ge, som han behövde. Men för att förhindra varje tillfälle för honom att gå till något möte, hade fadern ordnat om, att han fått ett arbete om dagarna och så fick gå kvällskursen i stället vid skolan. Varje ledig stund han har behöver han ju därför ägna till studier om han skall kunna klara av sin kurs. Wakisaka är nu en varm kristen och vill få bli döpt, men kan inte gå emot sina föräldrars vilja. Om han nu skall kunna bevaras i sin tro på Jesus under allt detta motstånd, som han möter både från föräldrar och övrig släkt, så behöver han *mycken förbön*. Och därför skulle jag vilja, att Ni därhemma skulle hjälpa oss att slå en bönering omkring honom. Och så inte sluta bedja förrän bönesvar kommer och föräldrarnas motstånd smälter ner och Wakisaka kan få ägna sitt liv åt det, som han helst vill: tjänst för Gud!

I Wakisakas ställe har Gud sänt oss en annan ung man som hjälp och tolk, Miyasaki. Det var svårt ett långt tag, ty vi är väldigt strandsatta utan en tolk. Visserligen har vi vår trogne vän, dr. Fujita, som kommer till varje möte och som har tolkat hela hösten, men vi kan inte begära, att han skall sätta till av sin tid även under dagarna till mångt och mycket, som vi behöver en tolk till. Och nu hoppas vi och tror, att denne unge man skall kunna få bli till både hjälp och välsignelse. Han är från ett fattigt hem, av vad vi kan förstå, och får arbeta sin väg genom universitetet och har nog slitit ont. Men han verkar frimodig och bekänner öppet sin kristendom, även om jag inte tror att han ännu haft samma upplevelse av frälsningen, som Wakisaka har.

»Jag går i söndagsskolan jag . . .»
Foto F. P.

— — —

Deltagarcantalet på våra söndagsmöten börjar öka och det fröjdas vi över. Bibelklasserna har varit mycket dåligt besökta hela hösten och det har varit mycket tungt att arbeta. En ung pastor från en kyrka inte så långt härifrån har kommit några gånger. Hans kyrka är inte stor och han har något undrat om vi inte skulle kunna arbeta tillsammans. »Det är en god och varm ande i era möten» sa han, »och så är det inte i min kyrka.» Hans far var pastor i en Holiness-kyrka, själv tillhör han nu Kyodan eller enhetskyrkan, men vi tycker oss förnimma en viss längtan i hans liv efter ett rikare liv i Gud. Vi vågar ännu inte säga så mycket om hur det kommer att bli, men vi skulle vara glada, om det skulle finnas möjligheter till verkligt samarbete.

— — —

Varje onsdag har jag försökt att samla grannskapets kvinnor till ett litet möte. Det var nästan omöjligt i början att få dem att komma, men nu ser det också ut att ljusna och jag har en god grupp som kommer. De sista gångerna har det känts så öppet och mottagligt och även genom tolk har det varit lätt att tala. Dr. Fujitas lilla fru är *icke kristen*, men kommer nu regelbundet till dessa möten och min stora bön är, att hon skall helt öppna sitt hjärta för Gud.

Lördagar har jag en grupp med highschool-flickor, vilken också ökat i antal. Det är mycket rara flickor från en highschool nära intill här. Till hjälp för dessa möten har jag mrs. Yamamoto, som också varit min trogna hjälp med söndagsskolan i snart ett års tid. Hon är mycket duktig som tolk och är till ständig hjälp och uppmuntran.

Vid sidan om detta arbete är våra veckodagar upptagna av intensiva språkstudier. Vi som bor här i Tokio har ju den fördelen att ha skolor där vi kan få lära språket, men det betyder också, att man måste ligga i väldigt om man skall kunna hålla jämna steg med de övriga. Alla de som går vid språkskolan var dag har ju inget evangeliskt arbete vid sidan om att sköta, utan kan få ägna hela sin tid åt det. Då jag kom i olycka med min fot var språkskolans rektor vänlig nog att hjälpa mig till att få en god lärarinna från själva skolan, för vilket jag varit mycket tacksam. På detta sätt har jag härhemma kunnat fortsätta mina studier enligt samma metod och jag läser med henne var dag härhemma, utom måndagarna. Hon är verkligen duktig och jag har inte förlorat något på att läsa privat med henne härhemma, snarare tvärtom. Men det är inte alltid man är lycklig nog att få tag på goda, kompetenta lärare. Vi har arbetat mycket med språket hela denna höst, ty mer och mer känner vi hur nödvändigt det är att få ett någorlunda grepp om det. Men nog är det svåråtkomligt, alltid!

Ja, så skulle detta bli bara några glimtar från vårt håll. Vi behöver Era varma och innerliga förböner ty kampen är hård mer än en gång.

Så kära, varma hälsningar från oss alla.

I Herren tillgivna,
Margith.

Meddelanden

Om arbetet i Tomakomai skriver Eric Almefors i ett brev till Ljusglimtars redaktör bl. a.:

»De troende har nu börjat att hjälpa till med vittnesbörd vid mötena, som vi har i lokalen inne i staden. De är inte alls ovilliga att göra det, och de tar också del i mötena genom att bedja högt. Japanerna tycks ha lätt för att tala, och svårigheten har varit, att de ofta håller på för länge. Innehållet har inte heller alltid varit, som man önskade, men de flesta är ju mycket unga inte bara som kristna utan också till åren. Flera av dem är i 17-års åldern. Tillströmningen till lokalen är inte så stor, som vi skulle önska. Det kommer emellertid åtskilligt fler till den än till bibelstudierna här hemma, och därför tror vi, att det är riktigt, att vi fortsätter. I lördags kväll var det, tror jag, ett 60-tal i lokalen och vid bibelstudiet här hemma på söndagseftermiddagen knappast halva det antalet. Men det är fortfarande nästan bara mycket »ung» ungdom, som kommer och endast någon enstaka äldre. Det är verkligen en stor svårighet att nå de äldre, men å andra sidan så viktigt att också vinna dem för Gud, inte minst med tanke på församlingsbildandet. Det behövs en del äldre, som kan stå som ledare, och det skulle säkert också ha stor betydelse för Guds rikes framgång, om vi kunde få vinna en del inflytelserika män för Kristus. Jag nämner detta, därför att det skulle vara av stort värde, om Ni ville vara med oss i förbön för detta. Jag tror nog, att det inte är emot Guds vilja, att vi är på ett visst sätt förutseende och beräknande i själavinnandet, även om vi vet, att inför Gud har alla samma värde, och att det är viktigt att inte förbise någon eller ställa någon framför den andre. Att ha anseende till person är ju en stor synd enligt Bibeln, och något som vi måste vara på vår vakt emot.»

— — —

Vi är mycket tacksamma för de synnerligen goda avskedsmöten, som annandag jul hölls i Offerdals kyrka och missionshus för syster Sigrid Jonsson. Hennes föräldrar, flera anhöriga och ganska många vänner hade samlats och missionssekreterare P. G. Svensson deltog med predikan och missionsföredrag. De många och varma minnes-

orden vittnade om den stora kärlek till vår syster och hela vår mis-
sion, som finns hos våra missionsvänner i de jämtländska bygderna.

— — —

Kvinnornas internationella bondag hålles den 20:e febr., den förste fredagen i fastan. Kristna kvinnor i mer än hundra länder samlas då kring dessa tre böneämnen: För *hemland*. — För *fred i världen*. — För *missionsfältens behov*.

Mötes-program erhålles hos fröken Naima Leuwgren, Kommendörsgatan 9, Stockholm Ö, genom insändandet av en avgift på 10 öre per ex. samt porto.

Influtna missionsgåvor

December månad		Januari—December månader	
1951	1952	1951	1952
44.554: 10[1]	24.496: 05[2]	173.768: 89[3]	163.152: 69[4]

[1] Test.-m. 26.183: 75.
[2] Flykt.-hj. 176: —.
[3] Test.-m. 33.440: 85 och Sv. Bibelsällskapens gåva å 10.000: —.
[4] » 21.472: 55 och flykt.-hj. 4.306: —.

Redovisning

DECEMBER MÅNAD:

Forts.

3032 P. H. Ängelholm 3:; 3033 E. L. d:o 20; 3034 A. J. Asklanda 25; 3035 E. P. Borgstena 50; 3036 E. F. Eksjö 2:; 3037 H. M. Eskilstuna 20; 3038 V. E. d:o 7:; 3039 Gottrora miss. syf. gm E. P. 100; 3040 S. A. Horby 2; 3041 J. J. Klevshult 3; 3042 C. R. Kortebo 3; 3043 H. H. Klippan 10; 3044 A. H. Klassbol 2:; 3045 W. G. Mönsterås 10; 3046 A. R. Malmö 15; 3047 G. B. Nora stad 15; 3048 L. E. d:o 2; 3049 Klockarbergets ungd.-for. gm J. M. 100; 3050 T. G. Sthlm 10; 3051 S. T. d:o 12; 3052 C. K. d:o 2; 3053 S. K. Strangsered 7; 3054 H. M. Skellefteå 7; 3055 A. O. Sanda 5; 3056 S. O. d:o 10; 3057 A. M. Tyringe 97; 3058 M. S. Ängelholm 7; 3059 S. J. Ö:a Sönnarslöv 2; 3060 Ins. gm A. & J. Eriksson: M. Ö. Bollstabruk 10. Koll. Torstuna 81. F. M. Upsl 5. Upsl bonegr. offerdag & spbm 150. Koll. Dalby 60: 15. Balingsta 41: 20. G. B. Upsl 50. D. S. Blidsberg: I st. f. bl. v. A. N:s, Dalum, bår 5; 3061 Onämnd 10; 3062 I. P. Berghem 5; 3063 E. S. Fälun 10; 3064 R. E. Gbg 9; 3065 J. P. Gullstorp 17; 3066 J. H. Kinna 20; 3067 L. H. Klågerup att anv. enl. given:s önskan 25; 3068 LMF-gr. Klippan gm B. B. 26; 3069 E. J. Mönsterås 2; 3070 O. J. Norrkpg 30; 3071 L. F. P. Orrbyn 10; 3072 E. J. Sala 5; 3073 H. S. Skönberg 20; 3074 M. S. Skillingryd 10; 3075 C. G. d:o 12; 3076 B. L. Trollhättan 22; 3077 E. W. Tärnaby 2; Upsl 7; 3080 K. G. Beted 7; 3081 B. H. Bredbyn 5; 3082 J. A. Borgholm 3; 3084 O. C. Dalsjöfors 25; 3085 L. B. Djursholm 2; 3086 O. L. Dalum 50; 3087 C. E. A. Enkpg 10; 3088 E. B. Falerum 10; 3089 B. A. Fivlered 10; 3090 H. G. Fridene 7; 3091 I. L. Gbg 12; 3092 V. A. Gbg 3; 3093 E. N. Gbg 2; 3094 J. S. Gbg 3; 3095 A. A. Hbg 5; 3096 R. J. Hbg 10; 3097 O. J. Hbg 7; 3098 T. N. Häggdånger 2; 3099 Onämnd H-B 100; 3100 G. L. Herrljunga 5; 3101 J. S. Järvsö 5; 3102 H. D. Jlpg 5; 3103 R. M. Järnforsen 20; 3104 E. N. Karlstad 7; 3105 B. S. Kilafors 2; 3106 S. P. Kusmark 2; 3107 I. J. Kalmar 17; 3108 S. A. Kristianstad 2; 3109 Kärråkra mfg gm P. A. 40; 3110 Onämnd 5; 3111 H. O. Lund 10; 3112 N. G. Lidkpg 7; 3113 H. P. Ljungbyholm 5; 3114 L. S. Lyckåsgård 3; 3115 F. A. Mölndal 7; 3116 S. A. Mölndal 7; 3117 A. P. Mariestad 10; 3118 Mongolkr. Malmö t. B. B:s und. 1.775; 3119 N. R. Malmö 20; 3120 Medle jun.-för. gm K. B. 75; 3121 A. E. Mönsterås 5, A. L. d:o 5, A. E. d:o 1; 3122 S. R. S. Mariefred 20; 3123 H. J. Rockneby 7; 3124 H. P. Runhällen 5; 3125 G. T. Röke 10; 3126 H. A. Strövelstorp 50; 3127 E. E. Skellefteå 2;

[illegible] E. Sollnäs 5; [illegible] E. P. Skelm[illegible] M. A. Sala [illegible] M. A. [illegible] A. P. Sjöarp [illegible] O. B. Upsl [illegible] H. G. Vårgårda [illegible] Vipeldse 25; [illegible] M. N. [illegible] G. T. Vimmerby [illegible] D. M. [illegible] M. A. Åsarp [illegible] H. L. [illegible] I. L. Ädelfors 10; [illegible] I. [illegible] F. C. Sthlm [illegible] Östersund 5; [illegible] M. F. d:o 5; [illegible] H. B. d:o [illegible] I. R. d:o 7; [illegible] E. N. G. d:o 5; [illegible] A. K. Angerdshestra 10; [illegible] E. Anderstorp 50; [illegible] A. N. Bjorkgrp 2; [illegible] Bredaryd gm M. N. [illegible] SLKF:s försäljn. Bredaryd gm M. N. [illegible] Vänner i Blidsberg gm D. S. & M. G. [illegible] L. A. Falerum 7; 3156 G. J. Fotskäl 10; 3157 E. O. Gbg 5; 3158 E. S. Hälland 20; 3159 B. W. Hägersten 108; 3160 M. W. Hallestad 10; 3161 E. L. Hbg 7; 3162 S. J. Husqvarna 22; 3163 T. J. Jonstorp 7; 3164 E. A. Kåremo 7; 3165 H. V. Karlshamn 7; 3166 K. & M. S. Kvidinge 50; 3167 R. C. Lund 10; 3168 M. E. Malmö 50; 3169 O. A. d:o 10; 3170 C. M. Norberg 7; 3169 A. S. Nässviken 5; 3174 S. O. Ovanåker 7; 3175 V. H. Orrbyn 10; 3176 A. A. Pyrå 4; 3177 M. J. Runhällen 5; 3178 E. T. d:o 100; 3179 K. A. A. Söderkpg 7; 3180 L. H. Saltsjö-Bo 10; 3181 E. A. Strangnäs 7; 3182 M. F. Skellefteå 7; 3183 A. B. d:o 15; 3184 E. H. R. Torsby 5; 3185 A. T. Tranås 20; 3186 A. E. Ullersäter 10; 3187 I. N. Västanfors 2; 3188 C. A. Visseltofta 7; 3189 L. L. Värmskog 10; 3190 H. J. Aby 7; 3191 E. N. Åsarp 20; 3192 S. U. Öckerö 5; 3193 E. E. Örnsudden 7; 3194 O. S. Ö:a Ljungby 2; 3195 J. J. Örebro 7; 3196 P. A. d:o 25; 3197 A. D. Sthlm 5; 3198 S. A. d:o 7; 3199 A. L. S. d:o 4; 3200 M. W. Skellefteå 2; 3201 W—n Bromsten 10; 3202 A. P. Björkeryd 5; 3203 A. V. Docksta 5; 3204 M. G. Ersmark 100; 3205 H. L. Falun 7; 3206 L. G. Finspång 10; 3207 A. A. Gullstorp 2; 3208 A. E. Glommersträsk 1; 3209 E. W. Hässleholm 2; 3210 H. & E. J. Jönkpg 200; 3211 E. P. Ljusfors 7; 3212 I. J. Malmö 10; 3212a R. A. E. Mora 10; 3213 M. N. Norrkpg 7; 3214 M. & B. L. Norderö 20; 3215 A. S. Ockelbo 10; 3216 M. M. Odensberg 5; 3217 H. N. Råsboda 2; 3218 F. J. Strålsnäs 5; 3219 E. V. S. Svärdsjö 50; 3220 N. G. Strangsered 7; 3221 A. L. Tärnsjö 10; 3222 J. E. d:o 2; 3223 E. S. d:o 7; 3224 M. T. Trelleborg 22; 3225 F. M. Töftedal 7; 3226 A. D. Värmskog 7; 3227 K. L. Amål 2; 3228 A. L. Ammeberg 2; 3229 W. H. Östersund 2; 3230 E. H. Sthlm 2; 3231 K. S. Jämtl. Sikås 7; 3232 H. E. Grantsburg USA 51: 60; 3233 R. W. Gbg 7, 3234 E. O. Alingsås 7; 3235 T. J. Enebyberg 10; 3236 T. B. Ed 100; 3237 S. L. Gbg 5; 3238 E. B. Gbg 10; 3239 E. A. Krokstrand 7; 3240 E. N. Klippan 15; 3241 A. J. Kvidinge 20; 3242 J. B. Ljung 2; 3243 T. A. Lund 3; 3244 D. V. L:a Edet 5; 3245 A. K. L. Malung 5; 3246 E. P. Malmbäck 2; 3247 A. R. Malmö 7; 3248 J. J. Ope 5; 3249 M. G. Råneå 50; 3250 E. L. Stockeby spbm 5, T. L. d:o 2, A. B. d:o 14; 3251 E. W. Söderhamn 32; 3253 S. A. Svalöv 10; 3254 Svärdsjö kyrkl. ungdomsyf. 100; 3255 H. N. Skellefteå 10; 3256 F. K. Vallåkra 50; 3257 H. L. Åstorp 10; 3258 M. L. Sthlm 50; 3259 A. G. d:o 10; 3260 F. J. Sekedsjö [illegible] F. N. Allerum 12; [illegible] O. N. Bromma [illegible] A. D. Borlänge [illegible] W. G. Borås [illegible] H. S. d:o [illegible] H. K. Finspång [illegible] F. N. Fiskebäck [illegible] K. F. Gbg [illegible] M. E. Gränsfors [illegible] F. N. Hörby 2; [illegible] F. S. Häkerum 20; [illegible] Ingelstäde syf. gm Z. O. [illegible] K. J. Limö Ange [illegible] M. J. Luderna [illegible] H. G. Ikpg [illegible] H. G. Karlskoga 2; [illegible] A. W. Karlskrona [illegible] A. J. Ljungbyholm 5; 3280 S. T. Malmö 10; 3281 M. L. Nättraby-hamn [illegible] A. J. Norrkpg 5; 3283 Skellefteå [illegible] mfg gm G. W. 500; 3284 F. A. Stockholm 7; 3285 A. S. Ödåkra 6; 3286 A. H. Sthlm 7; 3287 B. A. d:o 10; 3288 A. K. d:o 10; 3289 A. A. Furusund 5; 3290 H. N. Tillinge 9; 3291 S. R. Lövånger 1; [illegible] F. J. Askersjö kyrkby 2; [illegible] F. L. Almunge 10; 3294 E. H. Alingsås 2; 3295 S. W. Askersund 15; 3296 H. O. Bromma [illegible] E. S. d:o 7; 3298 H. S. Brattebo 5; 3299 E. S. Bollsta 7; 3300 A. S. Backe 4; 3301 T. K. Drottningsskär 5; 3302 S. R. Falun [illegible] K. C. Finspång 7; 3304 M. B. Fors 10; [illegible] F. G. S. Falkpg 30; 3306 E. J. Gränna 7; 3307 H. H. Jkpg 4; 3308 H. K. Kåge 7; 3309 K. T. Källö-Knippla 10; 3310 I. P. Lund 17; 3311 M. S. Ljungby 7; 3312 S. S. Markaryd 3; 3313 A. D. Norrflärke 4; [illegible] O. H. Rådom 2; 3315 C. P. Skalderhus 20; 3316 V. H. Skellefteå 5; 3317 H. G. Tärnsjö 5; 3318 K. A. Tyringe 10; 3319 A. P. Trolleholm 6; 3320 E. S. Ö:a Ljungby 7; 3321 O. P. Ö:a Sallerup 10; 3322 E. R. Sthlm 115; 3323 E. O. I. d:o 2, 3324 Kollekt Offerdal 213; 3325 J. O. P. Ope spbm 15; 3326 Solglimten Ronnoförs gm M. J. 100; 3327 B. E. Borgstena 10; 3328 E. R. Bankeryd 25; 3329 U. S. Enbo 4; 3330 A. J. Eksjö 7; 3331 B. A. Helgevärma 10; 3332 N. P. Hbg 10; 3333 M. S. Klevshult 10; 3334 E. W. Kungsör 2; 3335 F. A. Knutby 7; 3336 G. P. Kvistbro 22; 3337 M. O. Klovedal 7; 3338 S. B. Kumla 75; 3339 G. B. L. Lindesberg 7; 3340 B. M. Lerum 10; 3341 L. N. Lund 12; 3342 A. S. d:o 27; 3343 K. N. Mora 5; 3344 G. K. Mariehom 7; 3345 A. R. Malmö 3; 3346 A. W. O. Nybro 2; 3347 B. L. Rådom 2; 3348 H. H. Sellnäs 10; 3349 S. A. Sjömarken 2; 3350 E. A. Varberg 2; 3351 I. W. Vingåker 12; 3352 E. L. Valdemarsvik 5; 3353 G. K. Valla 22; 3354 A. J. Ange 11; 3355 J. W. Sthlm 20; 3356 I. B. d:o 5; 3357 E. H. d:o 7; 3358 B. P. Allerum 7; 3359 A. S. Angerdshestra 7; 3360 M. P. Boden 22; 3361 Mongolgrp Borås t. F. & M. P:s und. gm A. M. 100; 3362 H. E. G. Granö 22; 3363 V. & F. F. Gbg 7; 3364 O. K. Gbg 2; 3365 F. G. Jonstorp 7; 3366 A. T. Hbg 7; 3367 B. N. Katrineholm 100; 3368 A. E. Linkpg 2; 3369 A. Å. Lövånger 10; 3370 E. S. Mullsjö 10; 3371 P. A. Norredsbyn 7; 3372 A. P. Ormastorp 5; 3373 E. A. Rasbokil 7; 3374 K. P. Skåne-Ask »En sista hälsning från Ester» 100; 3375 E. J. Sunne 10; 3376 E. R. Sthlm 2; 3377 A. B. Tvååker 7; 3378 K. S. Torshälla 2; 3379 L. A. Tannafors 1; 3380 E. V. Njutånger 2; 3381 P. W. 500; 3382 L. C. Växjö 10; 3383 R. H. Bromma 10; 3384 Koll. julfest 665; 3385 M. & C. G. S. Sthlm 25; 3386 Mong:s vänner Jkpg gm R. A. t. P. E:s und. 300; 3387 Gm

B. C. Påarp: S. D. Gantofta 10, A. I. Billesholm 5, H. B. Bedinge 3, W. & B. C. Påarp 11; 3388 G. S. Bruksvallarna 4; 3389 »Okänd 19» 25; 3390 KMA:s »Våra minsta» t. ssk. i Japan gm Z. W. 125; 3391 R. P. Blomstermåla 11; 3392 S. B. Aspås 10; 3393 M. P. Billinge 7; 3394 H. A. Bottnaryd 2; 3395 J. N. Emmaljunga 2; 3396 S. N. Finspång 4: 50; 3397 G. B. Gbg 7; 3398 G. J. Hovslätt 5; 3399 C. S. Höganäs 7; 3400 H. P. Ingelstad 2; 3401 M. L. Knislinge 12; 3402 O. R. Lyckåsgård 12; 3403 G. Ö. Lidköping 10; 3404 A. K. Mullhyttemo 5; 3405 S. P. Malmö 125; 3406 F. A. Rönninge 2; 3407 V. A. L. Skellefteå 22; 3408 A. & C. S. Smedjebacken 10; 3409 E. G. Tumba 5; 3410 S. A. Upsl 10; 3411 E. L. Åhus 50; 3412 O. N. Ängelholm 2; 3413 H. & A. J. Örkelljunga 5; 3414 G. E. Sthlm 10; 3415 O. E. W. Apelvik 2; 3416 H. N. Borås 2; 3417 J. J. d:o 10; 3418 H. A. d:o 26; 3419 T. A. Borggård 2; 3420 E. L. Broby 2; 3421 E. A. Bromma 3; 3422 T. L. Borgheda 10; 3423 N. K. Edsbyn 15; 3424 E. M. Fridene 10; 3425 N. G. Floda 7; 3426 C. G. Flisby 2; 3427 L. S. Forsheda 10; 3428 L. J. Gbg 7; 3429 E. A. Gbg 7; 343[illegible] H. H. Hbg 10; 3431 K. L. Hidingelt[illegible] 3432 S. S. Helgevärma 10; 3433 G. J. Jk[illegible] 7; 3434 G. H. d:o 7; 3435 M. B. Johanne[illegible] hov 10; 3436 A. W. Karlskrona 3; 3437 G. [illegible] H. d:o: I st. f. bl. v. lärov.-adj. Nils Jacob[illegible] sons, Sunne, bår 4; 3438 E. & G. [illegible] Knislinge 100; 3439 F. J. Karlskoga 10; 3440 A. B. Karlshamn 7; 3441 H. P. Lin[illegible] desberg 47; 3442 R. O. Linköping 7; 3443 J. L. Målsryd 44; 3444 E. G. Nårunga 10; 3445 W. J. Nässjö 20; 3446 E. & G. K. Norrkpg 7; 3447 R. S. Nye 12; 3448 B. A. Röke 7; 3449 J. L. Runhällen 17; 3450 A. W. Stöpefors 10; 3451 K. S. Sandhamn 10.

Forts.

Rättelse:

I förra numrets redovisning står 2953 E. K. *Västrakulla 15:—* skall vara 2953 Gm E. K. *Västrakulla: L. E. 5:—, E. K. 10:—.* Vi ber om överseende med misstaget.

»Så skall ock min Gud efter sin rikedom i fullt mått och på ett härligt sätt i Kristus Jesus giva Eder allt vad I behöven.

Fil. 4: 19.

Varmt tack till varje givare!

ADRESSERNA till våra missionärer är:

Folke och Margith Persson, Sigrid Jonsson och Gullbritt Hellberg: 43, —3 Chome, Shimouma-machi, Setagaya-ku, Tokyo, Japan.

Eric och Elsa Almefors: 77 Midoricho, Tomakomai, Hokkaido, Japan.

Edvin och Birgitta Bohlin: 1—42 Ohashinai, Muroran, Hokkaido, Japan.

Paul Eriksson, Tegnérgatan 28 A, Uppsala.

Anna-Lisa Thorsell, Lundsbrunn.

Gläd dem med ett brev, men vänta ej personligt brev som svar. Svar får Du genom deras hälsningar i Ljusglimtar.

Ljusglimtar

Tel. 10 62 05. Brunnsgatan 4, Stockholm C. Postgironummer 51015.

Pris kr 3:— pr helår. Ansvarig utgivare: *Joel Eriksson.*

Lindbergs Tryckeriaktiebolag, Stockholm 1953

96416